

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurie Semionov,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Semionova
împotriva lui Iurie Semionov, intervenient accesoriu Direcția Generală Asistență
Socială și Protecție a Familiei Orhei, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea
domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,
împotriva deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Iurie Semionov și s-a menținut hotărârea din 04
aprilie 2018 a Judecătoria Orhei, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 10 iulie 2017 Elena Semionova a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Iurie Semionov, intervenient accesoriu Direcția Generală Asistență
Socială și Protecție a Familiei Orhei privind desfacerea căsătoriei, stabilirea
domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii a indicat că la xxxxxxxx a încheiat căsătoria cu Iurie
Semionov la Oficiul Stare Civilă mun.Chișinău, fapt confirmat prin certificatul de
căsătorie xxxxxxxx

În perioada căsătoriei la xxxxxxxx

A menționat că căsătoria a eșuat, așa cum relațiile cu pîrîtul s-au înrăutățit
considerabil, nu pot găsi compromisuri în soluționarea problemelor cotidiene, au
concepții diferite privind creșterea și educarea copiilor minori comuni, nu au
gospodărie și interese comune. În ultimii doi ani de zile atmosfera în familie este
stresantă și încordată, acest fapt reflectîndu-se negativ asupra stării psiho-
emoționale a copiilor.

A susținut că menținerea în continuare a familiei este imposibilă în contextul în
care au devenit absolut distanțați reciproc. Toate tentativele de a înțelege
comportamentul pîrîtului, de a-l determina la anumite schimbări, de a ameliora
situația, s-au soldat cu eșec.

Copii la moment locuiesc cu ea în xxxxxxxxx dînsa se străduie să le acorde
toate cele necesare pentru o dezvoltare normală și condiții de trai cît mai bune.

Pîrîtul a manifestat atitudine rezervată și neglijentă față de creșterea, educarea și supravegherea copiilor, astfel consideră că este în interesul copiilor de a rămîne să locuiască cu mama.

A menționat că așa cum pîrîtul are venituri neregulate, solicită de a stabili cuantumul pensiei de întreținere în sumă fixă, în mărime de 1700 lei pentru fiecare copil. Conform certificatului eliberat de Biroul Național de Statistică nr.110 din 04 iulie 2017, valoarea minimului de existență a constituit în anul 2016, în medie, pe lună în sectorul urban (orașe mici) pentru un copil în vîrstă de 1-6 ani – 1481 lei iar pentru un copil cu vîrsta între 7 – 17 ani, a constituit, 1910,10 lei.

A solicitat reclamanta Elena Semionova desfacerea căsătoriei încheiate cu Iurie Semionov, stabilirea domiciliului copiilor minori xxxxxxxx cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 1700 lei pînă la atingerea majoratului cît și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a desfăcut căsătoria, încheiată între Semionova Elena și Semionov Iurie, înregistrată la Oficiul Stare Civilă mun. Chișinău, xxxxxxxx

S-a stabilit domiciliul copiilor minori xxxxxxxxxxxxxx cu mama Semionova Elena Victor.

S-a încasat de la Semionov Iurie în beneficiul Elenei Semionova pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxxxxx în mărime de cîte 955 lei lunar și a copilului minor xxxxxxxx în mărime de cîte 740 lei lunar, începînd cu data de 10 iulie 2017 și pînă la atingerea majoratului copiilor.

S-a încasat de la Semionov Iurie în beneficiul statului, taxa de stat în mărime 610,20 lei, pentru pretenția privind încasarea pensiei de întreținere.

S-a încasat de la Semionov Iurie în beneficiul lui Semionova Elena Victor, suma în mărime de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Pretențiile reclamantei Semionova Elena către pârâtul Semionov Iurie, în partea diferenței la sumele privind încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică, s-au respins.

Prin încheierea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-au corectat greșelile vădite, din hotărîrea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, ce ține de datele de naștere a pîrîtului Iurie Semionov, prin modificarea din xxxxxxxxxxxx

Prin decizia din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Semionov Iurie și s-a menținut hotărîrea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural.

La 31 octombrie 2018 Iurie Semionov a declarat recurs, solicitînd casarea integrală a deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărîrea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care să fie respinse pretențiile de încasare a cheltuielilor pentru asistență juridică.

În susținerea recursului a indicat prevederile art.432 alin. (1), (2) lit.a), c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu deciziile adoptate de instanțele inferioare și a menționat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală în partea ce ține de obligarea pârîtului la compensarea cheltuielilor de asistență juridică or, instanța a emis decizia prin derogare de la legislația națională.

A menționat că reclamanta l-a lipsit de posibilitatea soluționării litigiului fără a fi ulterior obligat la restituirea cheltuielilor pe care reclamanta a ales să le suporte.

A susținut că reieșind din faptul că inițial a susținut poziția reclamantei consideră că asistența juridică din partea avocatului nu a fost necesară și rezonabilă, deși angajarea avocatului este un drept al reclamantei, acesta nu trebuie să se răsfrîngă asupra drepturilor sale din moment ce prezența avocatului nu a influențat poziția sa. Nu a fost prezentată o listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). La fel instanța nu a motivat necesitatea compensării cheltuielilor și nu a dat o apreciere aportului avocatului, nu a corelat acțiunile acestuia cu soluționarea cauzei.

A menționat că instanța de apel a aplicat și interpretat în mod eronat normele de drept material.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 11 septembrie 2018 (f.d. 112), în circumstanțele menționate, recursul declarat de Iurie Semionov la 31 octombrie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iurie Semionov, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iurie Semionov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redau încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Iurie Semionov.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iurie Semionov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh